

KRISTA HAFNER

Palček Peter

IX.

DOLGO STA HODILA PETER IN SKOKICA PREKO GOZDOV IN PUSTIH PAŠNIKOV. ŠELE OKOLI POLDNEVA STA PRIŠLA DO VELIKEGA POSLOPJA. VSE POLNO LJUDI JE BILO TAM. SPREDAJ SE JE VLEKLA ČRNA PROGA.

»TO JE ŽELEZNICA,« JE REKEL PETER.

»PELJIVA SE Z NJO, BOVA PREJ POD PALMAMI,« JE REKLA SKOKICA.

»ŽE,« JE MODROVAL PETER, »A DENARJA NIMAVA. ČE PA SE HOČEŠ Z VLAKOM PELJATI, MORAŠ PLAČATI.«

»ZAPLEŠIVA IN ZAPOJVA, MORDA SE NAJU VLAK USMILI,« JE PREDLAGALA SKOKICA.

POSTAVILA STA SE MED GRUČO LJUDI IN PRIČELA PLESATI IN PETI. LJUDJE SO SE SMEJALI IN JIMA PLOSKALI. VELIK, POSTAVEN GOSPOD PA JE PRIJEL PETRA ZA BRADO IN REKEL:

»ČIGAVA PA STA VIDVA?«

A PETER NI MOGEL ODGOVORITI. PRAV TAKRAT SE JE S TRUŠČEM PRIPELJAL VLAK NA POSTAJO. GOSPOD JE PRIJEL SKOKICO ZA TAČKO, SI POSADIL PETRA NA RAMO IN REKEL: »KAR Z MANO, PRIJATELJČKA! MI VSAJ DOLGČAS NE BO NA DOLGI POTI.«

IN RES MU NI BILO DOLGČAS. VSO NOČ STA GA SKOKICA IN PETER ZABAVALA V VLAKU. NI MU BILO ŽAL TISTIH DINARJEV, KI JIH JE PLAČAL ZA PREVOZ OPICE. PETER PA SE JE ZASTONJ VOZIL, KER JE BIL TAKO MAJHEN.

PROTI JUTRU JE SKOKICA POGLEDALA SKOZI OKNO IN ZARAJALA: »MORJE!«

»MORJE,« JE PONOVILO GOSPOD. »ALI BI VIDVA TUDI RADA NA MORJE?«

»IN ŠE ČEZ, TJA POD PALME. TAM JE SKOKICA DOMA,« JE PRIPOVEDOVAL PETER.

»PRAV,« JE REKEL GOSPOD. »PRIPOROČIM VAJU KAPITANU MARKU. TA JE MOJ PRIJATELJ.«

KAPITAN MARKO JE VESELO POZDRAVIL SVOJEGA PRIJATELJA IN SE ZASMEJAL, KO JE SPOZNAL SVOJA NOVA POTNIKA. »PRAV,«

JE REKEL, »RAD VAJU VZAMEM S SEBOJ, DA BOSTA MOJE POTNIKE ZABAVALA. NIČ HUDEGA VAMA NE BO NA MOJI LADJI.«

TAKO STA POSTALA PETER IN SKOKICA POTNIKA NA VELIKI LADJI. DOBRO SE JIMA JE GODILO, LJUDJE SO JU IMELI RADI IN NIČESAR JIMA NI MANJKALO. KAR PREHITRO JE MINILA LEPA VOŽNJA. NERAD SE JE PETER POSLOVIL OD PRIJAZNEGA KAPITANA IN MOČNIH MORNARJEV. SKOKICI PA SE JE MUDILO NAPREJ.

»VIDIŠ, TAM SO PALME. TAM ZADAJ SEM DOMA. JUH, KAKO BO LEPO!« IN HITELA JE, DA JO JE PETER KOMAJ DOHAJAL.

SPOTOMA STA ZAJAHALA VELIKO GRBASTO KAMELO, KI JU JE V DOLGIH KORAKIH PRINESLA DO VELIKEGA GOZDA. SKOKICA SE KAMELI ŠE ZAHVALITI NI UTEGNILA, ŽE JE BILA NA VISOKI PALMI, SE ZIBALA NA TANKI VEJI IN VABILO PETRA: »PRIDI GOR! TU JE NAJLEPŠE NA SVETU. TU SEM DOMA.«

»TI ŽE,« JE REKEL PETER, »JAZ PA NE. MOJ DOM JE DRUGJE.«

TRI DNI JE OSTAL PETER PRI OPICI SKOKICI. TA JE MEDTEM DOBILA DRUŠČINO. TROPA OPIC SE JE NASELILA OKOLI NJE IN SE IGRALA S PETROM. A PETER JE BIL TE DRUŠČINE KMALU SIT. »SAME OPICE SO,« JE REKEL, »TA DRUŽBA NI ZAME. DOMOV POJDEM!«

POSLOVIL SE JE OD SKOKICE IN NJENE TOVARIŠIJE IN SE NAPOTIL NAZAJ PROTI DOMU.

ZOPET GA JE SPREJEL NA LADJO KAPITAN MARKO, KI SE JE ZDAJ VRAČAL V DOMOVINO. DOLGO SE JE VOZIL, VELIKO SVETA JE VIDEL IN MNOGO ZNANCEV SI JE PRIDOBIL.

KO PA JE ZAVLADALA V DEŽELI POMLAD, JE BIL PALČEK ZOPET DOMA.

LEPEGA JUTRA JE SREČAL NA OZARAH MURENČKA. PRIJAZNO GA JE POZDRAVIL IN MU PRIPOVEDOVAL, KJE JE HODIL IN KAJ VSE JE DOŽIVEL, ODKAR STA SE ZADNJIČ VIDELA. »VEŠ,« JE REKEL, »SVET JE LEP IN VELIKO DOŽIVIŠ, ČE ROMAŠ PO NJEM. AMPAK NAJLEPŠE JE DOMA. TO JE VEDEL MEDVEDEK MEDEK, TO JE ČUTILA TUDI OPICA SKOKICA, TO PRAVIM ZDAJ TUDI JAZ. HOTEL SEM MED LJUDI IN V ŠOLO, DA BI POSTAL UČEN ČLOVEK, A VIDIM, DA ME IMAJO VSI SAMO ZA PAJACA IN HOČEJO, DA BI JIM SAMO BURKE UGANJAL. ZATO POJDEM TUDI JAZ DOMOV POD ZEMLJO, V KRALJESTVO PALČKOV.«

IN ŠE PREDEN SE JE MURENČEK PRAV ZAVEDEL, JE PETER IZGINIL SKOZI KRTOVO LUKNJO POD ZEMLJO IN NIHČE VEČ GA NI VIDEL. ZADOVOLJNO JE ŽIVEL ODSLEJ V DOMAČI ZEMLJI.